

85

Porjad Božeje služby.

Zwjazn serbskich
spěwarskich towarstwow

SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id476524970/2>

Serbski Sorbisches
institut Institut

Agendzinc hlosy božec wšerškich porjadu
evangelsko-lutewskich kładowych cyrklow
w Serbskej

Zwjazk serbskich
spěwarskich towarstwow.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id476524970/4>

Serbski institut Sorbisches Institut

Agendzine hłosy božoslužbneho porjada
evangelsko-lutherskeje krajneje cyrkwe
sakskeho kralestwa.

Wudało

evangelsko-lutherske krajne konsistorstwo w Drježdźanach.

W Budyšinje.

Čiše a nakład Smolerjec knihičisćernje.

1906.

*Knjazoj wšud. kral. Kurkej Sibirij
na dopomjniku.
20/VI. 35.*

Zjarnak Krawc.

Pokazaŕ woprijeća.

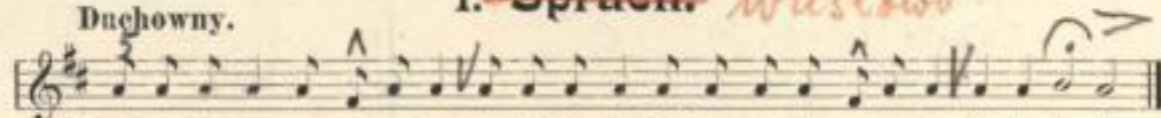
A. Njedzelu.		strona			strona
Špruch		3	Swjaty		18
Próstwa		4	Wótčenaš		19
Wobhnadženje a khwalba		4	Wustajeńske słowa		20
Postrowjenje a modlitwa		5	O jehnjo Bože		20
Haleluja		6	Wobzanknjenje Božeje služby		21
Khwalba budź tebi		6	Džakowanje		21
Bože wotkazanje		6	Požohnowanje		21
Stwoŕ we mni, Božo		6			
Postrowjenje		7	C. Na wosebitych swjedžeńskich dnjach.		
Woprawdže dostojne a prawe		8	Špruch		22
Swjaty je Bóh		8	Próstwa		22
Wótčenaš		9	Špruch wobhnadženja a khwalba		23
Wustajeńske słowa		10	Postrowjenje a modlitwa		24
Khryšće, jehnjo Bože		10	Haleluja		25
Wobzanknjenje Božeje služby		11	Khwalba budź tebi		25
Džakowanje		11	Bože wotkazanje		26
Požohnowanje		11	My chcemy nětk spěwać		26
			Postrowjenje		26
B. Na róčnych časach.			Woprawdže dostojne je		27
Špruch		12	Swjaty		28
Próstwa		12	Wótčenaš		28
Špruch wobhnadženja a khwalba		13	Wustajeńske słowa		29
Postrowjenje a modlitwa		14	O jehnjo Bože		30
Haleluja		15	Wobzanknjenje Božeje služby		30
Khwalba budź tebi		15	Džakowanje		30
Swjate wotkazanje		15	Požohnowanje		30
Pójće, kotřiž hlódni sće		15			
Postrowjenje		16	Japoštolske požohnowanje		31
Woprawdže dostojne a prawe		17			

Porjad hłowneje Božeje słužby.

A. Njedźelu.

Duchowny.

1. Špruch. *Wustowo*

Wotewrće wrota šě-ro-ko a činće durje na swěće wysoke, ha-le-lu-ja,

Khor a wosada.

**)*

Zo by tón kral te-je će-sće nutř-čah-nyl, ha-le-lu-ja.

**)* Překhody:

-Byrgler

Abo:

Šona.

Pisćo:

2. Próstwa.

Duchowny.

Knje-že Bo - žo,

Khor a wosada.

Smil so.

Duchowny.

Khry - šće,

Z Lutheroweje máš 1526.

Khor a wosada.

Smil so.

Duchowny.

Knje-že Bo - žo,

Khor a wosada.

Smil so.

3. Wobhnadženje a khwalba.

Duchowny.

Mo-ja hna-da so njedyrbi wot tebje wrócić a slub mo-je-ho mě-řa so njebudže wot tebje prječ hnuć.

Po khoralu.

Khor a wosada.

Ha - - - mjeń.

Duchowny.

Čeś budž Wót-cej a Sy - nej a swja-te - mu Du-chej,

Po Wolfgangowym e. p. 1557.

Khor a wosada.

Kaž by - lo je w spo-čat - ku, nět-ko a kóž-dy čas a wot wěč-no-sće hač do wěč - - no - sće. Ha - - mjeń.

4. Postrowjenje a modlitwa.

Ludec 1589.

Duchowny.

Tón Knjez budź z wa - mi,

Khor a wosada.

A z two-jim du - chom.

Duchowny.

Tón Knjez budź z wa - mi,

Khor a wosada.

A z two-jim du - chom.

Duchowny.

Modlmy so k Bo-hu: Bo-žo a Wótče na-še-ho Knjeza Jezom Khrysta, w twojim mjenje smy tu - to no-we cyrk-wi-ne lě - to na-
 stu-pi - li. Daj je - mu być hna-dy-pol-ne-mu lě - tu za nas, za na - šu wo - sa - du, za cy - lu cyr - kej na ze - mi. O Knje-že,
 pom-haj nětk, o Knježe, daj nětk, zo by so wšit-ko de-rje ra-dzi-lo, přez Jezom Khrysta, na-še-ho Knje-za.

Khor a wosada.

Ha-mjeń, ha - mjeń.

5. Haleluja.*)

Khor a wosada. Lukaš Losius, psalmod. 1561.

Ha - le - lu - - ja, ha - le - lu - - ja.

*) W póstnym času ma so město Haleluja spěwać:

Khor a wosada. M. Vulpus 1604.

Ha - - mjeń.

6. Khwalba budź tebi.

Khor a wosada. Lukaš Losius, psalmod. 1553.

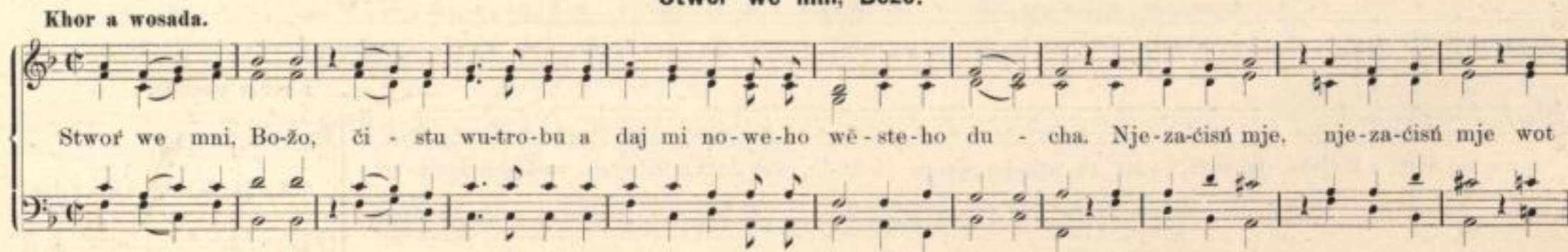

Khwal-ba budź te - bi, o Khry - - šće.

7. Bože wotkazanje.

Stwoř we mni, Božo.

Khor a wosada.

Stwoř we mni, Božo, či - stu wu-tro-bu a daj mi no-we-ho wě - ste-ho du - cha. Nje-za-čisń mje, nje-za-čisń mje wot

swo-je - ho wo-bli-ča, wot swo-je-ho wo-bli-ča, a njewzmi swo-je-ho swja - te - ho Du-cha wo-te mnje.

Postrowjenje.

Duchowny.

Měr budź z wa - mi.

Po direktorium khorl wot Guidetti 1589.

Khor a wosada.

Ha - - - mjeń.

Duchowny.

Wu-tro-by do wy-so-ko - sće,

Khor a wosada.

My zbě-ha-my k te-mu Knje - zej.

Duchowny.

Spě-waj-my džak te - mu Knje - zej, na - še - mu Bo - hu.

Khor a wosada.

To je do-stoj-ne a pra-we.

Woprawdže dostojne a prawe.

Duchowny.

Woprawdže do-stoj-ne a pra-we, zdobne a zbóžne je, zo so te-bi, swjaty Knježe, wše-ho-móc-ny Wót-če, wěč - ny Bo-žo,
 pře-co a wšu-džom dža-ku-je-my přez Jezom Khrysta, na-še-ho Knje - za, přez ko-tre-hož so jan-dže-ljo k twojej kras-no-sći
 mo-dla a wšit-ke nje - bje - sa z do - ko - nja - ny - mi pra-wy - mi ze zje-dno-će-ny-m wyskanjom će će-sća. My
 z ni - mi spě-wa-my two-jej kra-sno-sći khwal-bny khěr - luš a wo - la - my bjez kón - ca:

Swjaty je Bóh.

Khor a wosada.

Swja-ty je Bóh, tón Wó-ćec, swja-ty je Bóh, tón Syn, swja - ty je Bóh, tón Swja-ty Duch. Wón je tón
 Knjez Ze - ba - oth. Wšit-ke kra-je su je - ho će - sće pol - ne. Ho - zi - a - na we wy - so - ko - sći. Khwa - le - ny

budź, kiž přiń-dže w nje - nje te - ho Knje - za, ho - zi - a - na we wy - so - ko - - - sći.

Wótčenaš.

Duchowny.

Brunów, c. p. 1528.

Modlmy so k Bo - hu: Wót-če naš, kiž sy w nje-bje-sach, swje-će - ne budź two-je nje - no, přińdź k nam two-je kra - le - stwo, two-ja wo - la so stań, kaž na nje-bju, tak tež na ze - mi, naš wšed-ny khlěb daj nam džen-sa, a wo - daj nam na - še wi - ny, ja - ko my wo - da - wa - my na - šim wi - ni - kam, a nje-wjedź nas do spy - to - wa - nja, a - le wu - mož nas wot te - ho zle - ho.

Khor a wosada.

Braniborski c. p. 1540.

Pře-tož two - je je to kra - le - stwo a ta móc a ta česć - - - hač do wěč - no - sće. Ha - mjeń.

Wustajenske słowa.

Duchowny.

Naš Knjez, Je - zus Khrystus, w tej no - cy, ja - ko wón bu pře-ra-dže-ny, wza wón tón khléb, džako-wa-še so a la-ma-še jón
 a da jón svojim pó-słam a dže-še: Wzmi-će a jě - sće, to je mo - je će - lo†, kotrež bu-dže za was da - te, to čić - će
 k mo-je-mu wopomnje - nju. Te-ho ru-nja wza wón tež tón khe-lich po tej wje-če - ri, dža-ko-wa - še so, da jim tón a dže-še:
 Wzmi-će a pij - će wšit-cy z nje - ho; tón khe-lich je to no - we wot - ka - za - nje w mo-jej krwi†, kotraž bu-dže za was
 pře-la - ta k wo-da-wa-nju tych hrě-chow; to čić - će, tak hu-sto hač pi - je - će, k mo - je - mu wo-pom-nje-nju.

Khryšće, jehnjo Bože.

Brunšw. c. p. wot J. Bugenhagena 1528.

Khor a wosada.

1—3. Khryšće, jeh-njo Bo - že, kiž nje-seš hrě - chi swě - ta wšě, smil so nad na - mi, daj nam swój měr.

štučka 1. a 2. štučka 3.

Ha - - - mjeń.

8. Wobzanknjenje Božeje služby.

Džakowanje.

V. Dítřichowe agendź. knižki 1548.

Duchowny.

Dža-kuj-my so te - mu Knje - zej.

Khor a wosada.

Bo-hu budź wěč-nje džak.

Duchowny. **Požohnowanje.** **Lajřlo.**

Tón Knjez po-žoh-nuj te - bje a zwar-nuj te - bje; tón Knjez roz-swěć swo-je wo - bli - čo na te - bi a budź te - bi

hna - dny; tón Knjez pozběhń swoje wo - bli - čo na te - bje a daj te - bi swój měř.

Stary Drježdźanski hamjeń.
Khor a wosada.

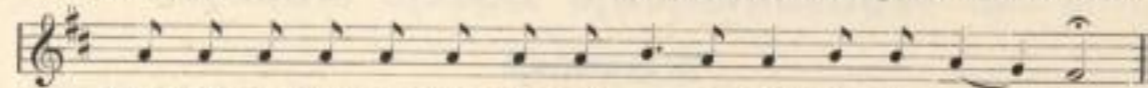
Ha-mjeń, ha - - mjeń.

B. Na rŏčnych časach.

1. Špruch.

Duchowny.

Po Antonyowych liturg. wuč. knižach 1829.

Wam je so džen-sa tón Zbŏžnik na-ro-džil, ha-le-lu-ja,

Khor a wosada.

Kotryž je Khrystus, tón Knjez, w Davitowym mē-sće, ha-le-lu-ja.

Překhód:

šŏna.

ri.

2. Próstwa.

Duchowny.

Ky-ri-e, e-le-i-son.

Khor a wosada.

Knje-že, smil so.

Duchowny.

Přaleki e. p. 1670.

Khry-šće, e-le-i-son.

Khor a wosada.

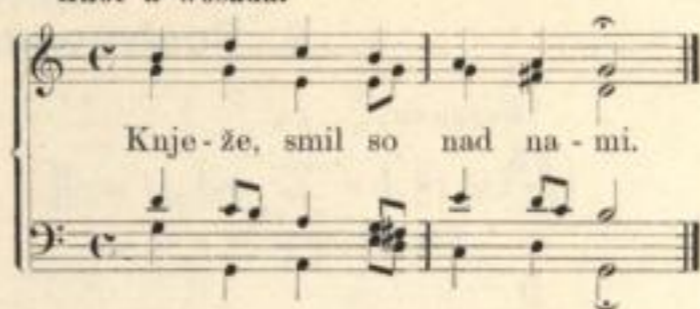
Khry-šće, smil so.

Duchowny.

Ky - ri - e —, e - le - i - son.

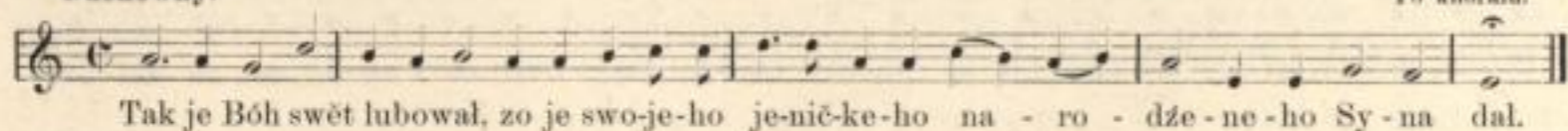
Khor a wosada.

Kuje - že, smil so nad na - mi.

3. Špruch wobhnadženja a khwalba.

Duchowny.

Tak je Bóh swět lubował, zo je swo-je-ho je-nič-ke-ho na - ro - dže - ne - ho Sy - na dal.

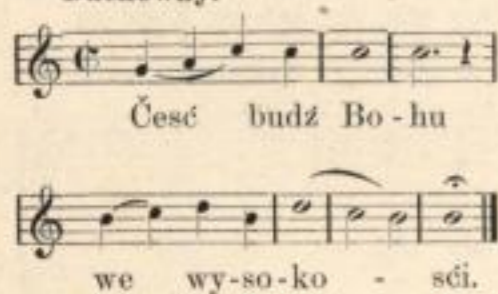
Po khoralu.

Khor a wosada.

Ha - mjeń.

Duchowny. Po Graduale Romanum, starokřesćijanske.

Čeść budź Bo - hu
we wy-so-ko - sći.

Khor a wosada.

Wolfgangowy c. p. 1557.

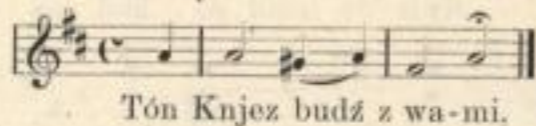

A měr - - na ze - - mi a člo-wje-kam do-bre spo-do - ba - nje.

(Móže so tež spěwać: „Budź khwalba Bohu samemu“ atd.)

4. Postrowjenje a modlitwa.

Duchowny.

Tón Knjez budž z wa-mi.

Khor a wosada.

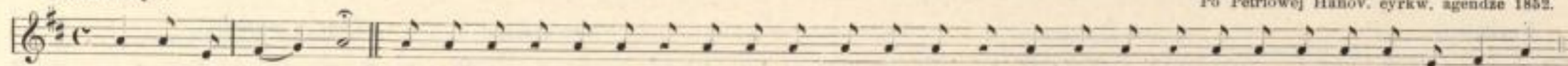
Vopellius 1682.

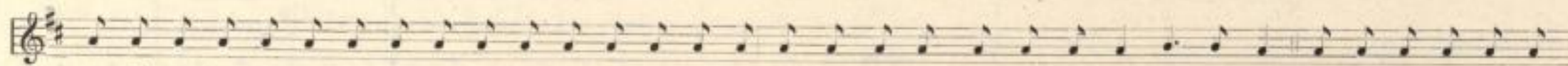
A z twojim du - chom.

Duchowny.

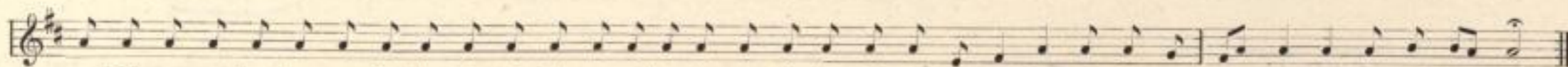
Po Petriowej Hanov. cyrkw. agendže 1852.

Modlmy so k Bo - hu: Knje-že Bo-žo, mi - lo - sći - wy Wót-če, kiž sy pra-wa mło-dži-nu z Da-vi - to - we - ho ro - da slu - bił,

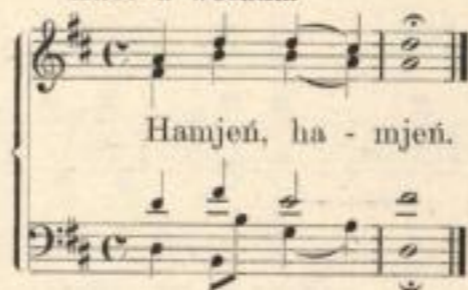

te - bi so dža - ku - je - my, zo sy, ja - ko bě čas do - pjel - nje - ny, tu - te - ho Zbóž - ni - ka nam wo - bra - džil, a te - bje pro - sy - my,

pomhaj nam, zo bychmy so je - ho ćlow - ske - ho narodženja w twojim Du - chu - zra - do - wa - li přez Je - zom Khry - sta, na - še - ho Knje - za.

Khor a wosada.

Hamjeń, ha - mjeń.

5. Haleluja.

Khor a wosada.

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - - - ja.

The musical score for '5. Haleluja.' is written for a choir and organ. It features a treble and bass clef with a common time signature. The melody is simple and repetitive, with the lyrics 'Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - - - ja.' written below the notes.

6. Khwalba budź tebi.

Khor a wosada.

Vopellus 1682.

Khwal - ba budź te - - bi, o Khry - šće.

The musical score for '6. Khwalba budź tebi.' is written for a choir and organ. It features a treble and bass clef with a common time signature. The melody is simple and repetitive, with the lyrics 'Khwal - ba budź te - - bi, o Khry - šće.' written below the notes.

7. Swjate wotkazanje.

Pójće, kotřiž hlódni sće.

Cyrkw. spěwy českých bratrow 1566.

Khor a wosada.

Pój - će, ko - třiž hló - dni sće a lač - ni po wa - - šej zbóž - no - sći, pój - će a khwa - - taj - će k wulkej

The musical score for '7. Swjate wotkazanje.' is written for a choir and organ. It features a treble and bass clef with a common time signature. The melody is simple and repetitive, with the lyrics 'Pój - će, ko - třiž hló - dni sće a lač - ni po wa - - šej zbóž - no - sći, pój - će a khwa - - taj - će k wulkej' written below the notes.

wje - če - ri, po - sylá - će so we wa - šej ža - lo - sći.

Postrowjenje.

Spangenbergowe cyrkw. spěwy 1545.

Duchowny.

Měr budź z wa - mi.

Khor a wosada.

Ha - - - mjeń.

Duchowny.

Wu - tro-by do wy - so - ko - - sće,

Khor a wosada.

Zbě - - ha-my k te - mu Knje - zej.

Duchowny.

Spě - waj-my dzak - te-mu Knje-zej, na-še-mu Bo-hu.

Khor a wosada.

To je do-stoj-ne a pra - - we.

a) Za hody:

Woprawdže dostojne a prawe.

Po brunšw.-limb. c. p. 1542.

Duchowny.

Woprawdže do-stoj-ne a pra-we, zdo - bne a zbó-žne je, zo so te - bi, swja-ty Knje-že, wše - ho - móc-ny Wót - će,
 wěč - ny Bo - žo, pře-co a wšudžom dža - ku - je-my; pře-tož štož wot swě-ta hew bé skho-wa-ne, džensa so zje-wi,
 a no - we swětlo two-je - je kra-sno-sće je na - šej wo - či roz-swět-li - lo. Te-ho-dla z jan-dže-le - mi a z cy-lym nje-bje-skim
 wój-skom spě-wa - my two - jej kra - sno - sći khwal - bny khěr-luš a wo - la - my bjez kón - - ca:

b) Za jutry:

Duchowny.

Woprawdže do-stoj-ne a pra-we, zdo - ne a zbóž-ne je, zo te-bje, Knježe, kóždy čas, wo-se-bje pak we tu-tych dnjach
 khwa-li-my; pře-tož je wo-pro-wa-ne na - še ju-trow-ne jeh-njo Khrystus. Wón je to wo-praw-dží - te jeh-njo Bo - že, ko-trež
 je hrě - chi swě - ta nje - slo, na - šu smjerć přez swo - ju smjerć ska - zy - lo a přez swo - je ho - rje - sta - će ži - wje - nje
 za - so při-nje-slo. Te - ho - dla z jan-dže - le - mi a z cy - lym nje - bje-skim wój-skom spě-wa - my two - jej kra-sno - sći
 khwal - bny khěr-luš a wo - la - my bjez kón - ca:

c) Za swjatki:

Duchowny.

Woprawdže do-stoj-ne a pra-we, zdob - ne a zbóž-ne je, zo so te - bi, swja-ty Knje-že, wše - ho-móc - ny Wó - tče,
 wěč - ny Bo - žo, pře-co a wšudžom dža - ku - je-my přez Je-zom Khrysta, na - še - ho Knje-za; pře-tož wón je ho - rje -
 stpěl pře wšit-ke nje - bje - sa a je so sy - nyl k two-jej pra - wi - cy a je wu - lał džens slu - bje - ne - ho Du - cha
 na wšě wu-zwo-le - ne džě - ci. Te-ho-dla z jan-dže - le - mi a z cy - lym nje - bje-skim wójskom spě - wa - my two-jej kra -
 sno - sći khwa - lo - bny khěrluš a wo - la - my bjez kón - ca:

Swjaty.

Khor a wosada.

Po rukopisu. khoraln. kn. ze Stejnowa
 1726 a khoraln. kn. J. S. Bacha.

Swja - ty, swja - ty, swja - ty je naš Bóh, tón Knjez Ze - ba - oth. Wšitke kra - je su je - ho - ŕe - sće pol-ne. Ho-zi-

a - na we wy - so - ko - sći. Khwa-le-ny budź, kiž přiń-dže we mje-nje te-ho Knjeza. Ho - zi - a - na we wy-so-ko - sći.

Wótčenaš.

Duchowny.

Braniborsko-Nürnbergski e. p. 1533.

Modlmy so k Bo - hu: Wót-če naš, kiž sy w nje-bje-sach, swje-će - ne budź two-je mje - - no, přińdź knam twoje kra-le-
 stwo, two-ja wo - la so stań, kaž na nje - bju, tak tež na ze - mi, naš wšed-ny khlěb daj nam džen-sa, a
 wo-daj nam na - še wi - ny, ja - ko my wo-da-wa-my na - šim wi - - ni-kam, a nje - wjedź nas do spy-to - wa - nja,
 a - le wu-mož nas wot te - ho zle - - - ho.

Khor a wosada.

Pfaleneburgski e. p. 1543.

Pře - tož two - je je to kra - le-stwo a ta móc a ta česć hač do wěč - no - sće. Ha - mjeń.

Wustajenske słowa.

Duchowny.

Po Braniborsko-Nürnbergskim e. p. 1533.

Naš Knjez Jezus Khrystus, w tej no-cy, ja - ko wón bu pře-ra-dže-ny, wza wón tón khléb, dža-ko - wa-še so a la - ma-še jón a da jón svojim pó - slam a - - dže-še: Wzmi-će a jě - sće, to je mo-je čě - lo, kotrež bu-dže za was da te, to číń - će k mo - je - mu wo - pom - nje - nju. Te-ho ru - nja wza wón tež tón khe - lich po tej wje-če - ri, dža - ko - wa - še so a da jim tón a - - dže - še: Wzmi-će a pij-će wšit-cy z nje - ho; tón khe - lich je to no - we wot - ka - za - nje w mo-jej krwi, ko - traž bu - dže za was pře - la - ta k wo - da - wa - - nju tych hrě - - chow; to číń - će, tak hu - sto hač pi - je - će, k mo - je - mu wo - pom - nje - - nju.

O jehnjo Bože.

Nik. Dec. (?) 1529. Magdeb. spěwańske 1540.
Brunšw.-lmb. e. p. 1542.

Khor a wosada. (št. 1—3.)

{ O jeh-njo Bo-že swja - te, na kři - žu za - rě - za - ne, } wšón hrěch sy wot nas wza - lo, to ži - wje - nje nam { k tej smjerći za nas da - te, nas zho - ja two-je ra - ny, }

da - lo. Smil so nad na - mi, o Je - zu, o Je - zu.

8. Wobzanknjenje Božeje služby.

Duchowny.

Džakowanje.

Lukaš Loštus, psalmod. 1553.

Spě - waj - my džak te - mu Knje - - zej, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - - - ja.

Khor a wosada.

Bo - - hu budž wěč - - ny džak, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - - - ja.

Duchowny.

Požohnowanje.

Meklenburgski e. p. 1540.

Tón Knjez požoh-nuj te-bje a zwar-nuj te-bje; tón Knjez rozswěc swo-je wo-bli-čo na te-bi a budž te-bi hna-dny;

tón Knjez pozběhń swoje wobličo na te-bje a daj te-bi swój měr†.

Khor a wosada.

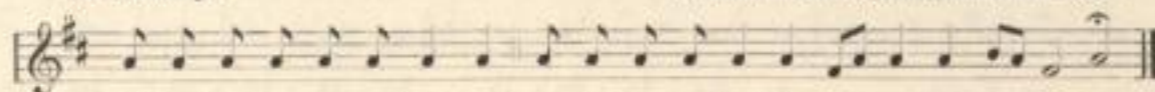
Ha - mjeń, ha - mjeń, ha - - - mjeń.

C. Na wosebitych swjedžeńskich dnjach.

1. Špruch.

Duchowny.

Po Hermansburgskim kancionalu 1858.

Džakujće so temu Knjezej, přetož wón je dobroćiwy, ha - le - lu - ja.

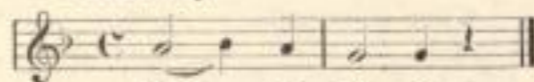
Khor a wosada.

Překhód:

Šona.

2. Próstwa.

Duchowny.

Knje - že Bo - žo,

Khor a wosada.

Brunšw.-Limb. c. p. 1542.

Duchowny.

Khry - - - šće,

Khor a wosada.

Smil so nad na - mi.

Duchowny.

Knje - že Bo - zo,

Khor a wosada.

Smil so nad na - mi.

3. Špruch wobhnadženja a khwalba.

Duchowny.

Kiž ke mni přińdže, te - ho nje - bu - du ja won wu-stor-čić.

Po khoralu.

Khor a wosada.

Ha - - - mjeń.

Duchowny.

Česć budź Bo - - hu we wy - so - ko - sći,

Strasburgski c. p. 1525.

Khor a wosada.

A měr na ze - mi a člo-wje-kam dobre spo-do-ba - nje,

(Hodźi so tež spěwać: „Budź khwalba Bohu samemu“ atd.)

Na pokutnych dnjach město šprucha wobhnadženja a khwalby:

Duchowny.

Wzmi wot nas, Knje - že Bo - žo, wšón naš hrěch a pře - stu - pje-nje,

Khor a wosada.

Pomorsk. c. p. 1535.

Wzmi wot nas Knje-že, swěrnny Bo - žo, wšu na-šu štra-fu z wulkej nu - zu.

4. Postrowjenje a modlitwa.

Duchowny.

Tón Knjez budž z wa - mi.

Khor a wosada. Ludokus, misale 1589.

A z twojim du - chom.

Duchowny.

Limborski c. p. 1564.

Modlmy so k Bo - hu: Wše-ho-móc-ny Knježe Bo - žo, kiž sy swo-je - ho je - nič-ke-ho na - ro-dže-ne-ho Sy - na po - ha - nam
zje-wił, my pro-sy-my će, ty cheyl wobzbo-ža - ce swě-tło two-je - ho e - van - ge - li - ja nam a na - šim při - chod - nym zdžeržeć, tež

hna-du spož-čić, zo by pře-co da-le šlo k ludam, a tak tym, ko-třiž hi-šće z mro-ko-tu su při-kry-ći, two-ja krasnoće da-le
 bó-le by so zje-wi-la, kiž ty ze Sy-nom a swja-tym Du-chom ži-wy sy a knje-žiš staj-nje a wěč-nje.

Khor a wosada.

Ha-mjeń, ha - mjeń.

5. Haleluja.*)

Khor a wosada. Po Luk. Łostusu, psalm. 1553.

Ha - le - lu - - - ja.

*) Na pokutnych dnjach a w póstnym času ma so město haleluja spěwać:

Khor a wosada. M. Vulpius 1604.

Ha - mjeń.

6. Khwalba budź tebi.

Khor a wosada. Direktorium khorl wot Guidetti-a 1589.

Khwal-ba budź te - bi, o Khry-šće, Ha - - mjeń.

*) Pokutne dny a w póstnym času bjez fermaty na *) a k temu hamjeń.

7. Bože wotkazanje.

My chcemy nětk spěwać.

Michal Praetorius, Musae Sioniae 1606—1610.

Khor a wosada.

My chce - my nětk spě - wać, khwal-bje da - my kćě-wać džens z polnej mě - ru, z du - šu, ze rtom, wě - ru. Wzmi Khrystus swjaty,

za nas k smjerći da - ty, naš wo - por dža - - ka.

Postrowjenje.

Duchowny. Petri, Hanoverska cyrkw. agenda 1852.

Měr budź z wa - mi.

Khor a wosada.

Ha - mjeń, ha - mjeń.

Duchowny.

K wy - so - ko - sći wu - tro - by

Khor a wosada.

zbě - ha - my k temu Knje - zej.

Duchowny.

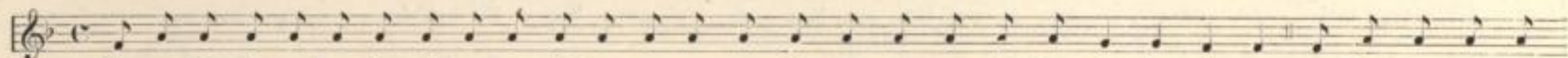
Spě - waj - my džak te - mu Knje - zej, na - še - mu Bo - hu.

Khor a wosada.

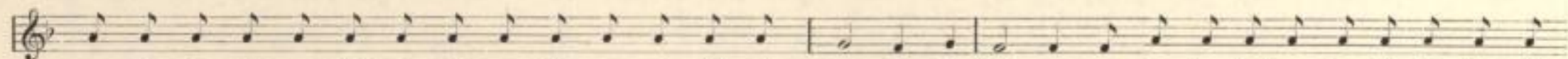
Do - stoj - ne je to a pra - we.

Woprawdže dostojne je.

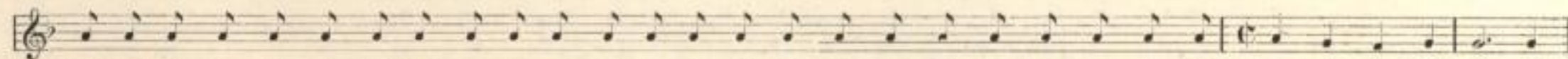
Duchowny.

Woprawdže do-stoj-ne je, zdobne a z bó-žne, zo so te - bi pře - co a wšudžom dža - ku - je - my, o Knje-že, swja - ty

a wše - ho - móc - ny Wót - če, wěč - ny Bo - žo, přez Khrysta, na - še - ho Knje - za, přez ko - tre - hož so jan - dže - ljo k twojej

kra - sno - sći mo - dla a wšit - ke nje - bje - sa z do - ko - nja - ny - mi pra - wy - mi ze zjed - no - će - nym wy - ska - njom će - če - sća.

My z ni - mi spě - wa - my two - jej kra - sno - sći khwal - bny khěr - luš a wo - la - my bjez kón - - - ca;

Swjaty.

Khor a wosada.

Ludekus, misale 1589.

Swja-ty, swja - ty, swja - ty je naš Bóh tón, Knjez Ze - ba - oth. Wšit - ke kra-je su je - ho če - - sće

poł-ne. Ho - zi - a - na we wy - so - ko - sći. Khwa-le - ny budž, kiž přiń-dže w mje-nje te - ho Kuje - za, ho - zi-

- ko - sći.

a - na we wy - so - ko - - sći.

Wótčenaš.

Duchowny.

Spangenbergowe cyrkw. spěwy 1545.

Modlmy so k Bo - hu: Wótče naš, kiž sy we nje-bje-sach, swje-će - ne budž two-je mje-no, přińdž k nam two-je kra - le-

stwo, two-ja wo-la so stań, kaž na nje-bju, tak tež na ze-mi, naš wšě-dny khlěb daj nam džen-sa, a wo - daj nam

na - še wi - ny, ja - ko my wo - da - wa - my na - šim wi - ni - kam, a nje - wjedź nas do spy - to - wa - nja,
 a - le wu - mož nas wot te - ho zle - ho.

Khor a wosada.

Spěwaŕske čěskich bratrow 1566.

Pře - tož two - je je to kra - le - stwo a ta móc a ta česć hač do wěč - no - sće. Ha - - - mjeń.

Wustajenske słowa.

Duchowny.

„Němska mša“ wot Dr. Luthera 1526.

Naš Knjez Je - zuš Khrystus, w tej no - cy, ja - ko wón bu pře - ra - dže - ny, wza wón tón khléb, dža - ko - wa - še so a ła - ma - še
 jón a da jón swojim pó - slam a dže - še: Wzmi - će a jě - sće; to je mo - je će - lo †, ko - trež bu - dže za was da - te; to
 čiče k mo - je - mu wo - pom - nje - nju. Te - ho ru - nja wza wón tež tón khelich po tej wje - če - ri a dže - še: Wzmiče a pij - će
 wšit - cy z nje - ho; tón khe - lich je to no - we wot - ka - za - nje w mojej krwi †, ko - traž bu - dže za was pře - la - ta
 k wo - da - wa - nju tych hrěchow; to čiče, tak hu - sto hač pi - je - će, k mo - je - mu wo - pom - nje - nju.

O jehnjo Bože.

Khor a wosada.

Spangenbergowe cyrkw. spěwy 1545.

1—3. O jeh - njo Bo - že, kiž nje - seš swē - ta hrě - chi wšě, {

1. smil	so	nad	na - -	mi.
2. smil	so	nad	na - -	mi.
3. daj	ty	nam	swój	měr.

8. Wobzanknjenje Božeje služby.

Džakowanje.

Duchowny.

Ludekus, misale 1589.

Dža - - - kuj-my so te - mu Knje - zej.

Khor a wosada.

Bo - - - hu budž - - - wěc - nje džak.

Požohnowanje.

Duchowny.

Po Ludekusu, misale 1589.

Tón Knjez po - žoh - nuj te - bje a zwar - nuj te - bje; tón Knjez rozswěc swo-je wo-bli-čo na te - bi a budž te - bi
hma-dny; tón Knjez pozběhú swo-je wo-bli-čo na te - bje a daj te - bi swój měr✝.

Khor a wosada.

Šóna 1900.

Ha-mjeń, ha-mjeń, ha - mjeń, ha - mjeń.

Ha - - - mjeń.

Japoštowske požohnowanje.

Traditionalne.

Duchowny.

Ta hna - da na - še - ho Knje - za Je - zom Khrysta a ta lubosć Bo - ža a tón do - statk te - ho swja - tě - ho Du - cha

budž z wa - mi wšě - mi.

SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id476524970/37>

Serbski Sorbisches
institut Institut

SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id476524970/38>

Serbski institut Sorbisches Institut